

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Sosial- og familieavdelingen

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036, Dep
0030 Oslo

323.30

9/4-08

200800283-12

Deres ref.: 200800283- 7SILS	Deres dato: 14.02.2008	Vår ref.: 2008/4255 S-BFS	Saksbehandler: Mary Jonassen	Dato: 03.04.2008
------------------------------------	---------------------------	------------------------------	---------------------------------	---------------------

HØRINGSUTTALELSE - FORSLAG TIL ENDRINGER I BARNELOVA, FORSKOTTERINGSLOVEN M.V. - OPPFØLGNING AV ST. MELD. NR. 19 (2006-2007) - EVALUERING AV NYTT REGELVERK FOR BARNEBIDRAG

Fylkesmannen viser til departementets brev av 14.02.2008 og vedlagte høringsnotat.

Fylkesmannen har gjennomgått høringsnotatet og har følgende kommentarer:

Kap. 2 - Fradrag for samvær i bidraget

Etter gjeldende rett - barneloven § 71 og fastsettelsesforskriften § 9 skal omfanget av samværet fastsettes på bakgrunn av skriftlig avtale, tvangskraftige avtaler eller offentlig fastsatt samvær. Det beregnes i utgangspunktet ikke fradrag for samvær dersom nevnte avtale eller offentlig fastsettelse ikke finnes. Mange foreldre har inngått muntlige avtaler.

Fylkesmannen mottar mange henvendelser fra bidragspliktige som ikke får fradrag for samvær i bidraget da bidragsmottaker ikke vil inngå avtale. Dette kan skyldes at det ikke er enighet om det faktiske samvær, men i mange tilfeller går det på bidragsmottakers økonomi. Aleneforeldre har i mange tilfeller dårlig økonomi og bidraget de mottar er lavt. Når samværsfradrag gis til bidragspliktige fører dette til enda mindre bidrag. I tillegg skal bostedsforelderen dele på utgifter i forbindelse med henting og bringing ved samvær.

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om at muntlige avtaler likestilles med skriftlige avtaler. Etter departementets vurdering må det kunne stilles krav til partene om at de er enige om at de har en muntlig avtale før de gis samværsfradrag. Ved uenighet gis det ikke samværsfradrag. Foreldre som er i stor konflikt med hverandre vil neppe være enige om at det er muntlig avtale. Bidragspliktige vil da ikke få samværsfradrag. Fylkesmannen foreslår at der partene ikke er enige, må bidragspliktiges opplysninger om samvær kunne legges til grunn slik at minste felles samvær gis som fradrag. Bidragsmottaker må i tilfelle bære bevisbyrden for at det oppgitte samvær ikke er riktig. Ved endring av samvær slutter Fylkesmannen seg til departementets forslag om at bevisbyrdereglene endres slik at det er den som påstår endring i bidraget på grunn av mindre samvær, som skal ha bevisbyrden for å godtgjøre påstanden.

Etter det Fylkesmannen kjenner til, er det for mange foreldre ikke noe alternativ å gå til rettslige skritt der det ikke er mulig å oppfylle beviskravet. Av hensyn til barna, omkostninger og økt konflikt mellom foreldrene, lar foreldre heller saken ligge.

Kap.6 - Reisekostnader ved samvær.

Reisekostnader skal etter barneloven § 44 deles forholdsmessig mellom foreldrene etter størrelsen på foreldrenes inntekter der foreldrene ikke avtaler noe annet. Dersom foreldrene mener det foreligger særlige grunner som gjør en annen fordeling rimelig, kan Fylkesmannen avgjøre saken. Begge foreldre må være enig i at Fylkesmannen behandler saken.

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om at bestemmelsen i loven endres slik at kostnader samværsforelder og bostedsforelder har i forbindelse med samvær med henting og bringing av barnet til og fra samvær, fordeles mellom foreldrene. Videre er Fylkesmannen enig i at kostnader samværsforelder har til å reise til barnet for utøvelse av samvær der barnet bor, fordeles mellom foreldrene.

Fylkesmannen behandler få saker etter unntaksregelen, men mottar mange henvendelser når det gjelder utregningen av reisekostnadene og innkreving av utgiften. Det fører til økte konflikter mellom foreldrene når den ene parten har lagt ut penger for reisekostnader og den andre forelder nekter å betale sin del. Foreldre må slik reglene er i dag gå til domstolen for å inndrive utgiften. Mange foreldre har overfor Fylkesmannen gitt uttrykk for at de ikke ønsker å bruke domstolen for å inndrive kostnadene, da dette både er tidkrevende og konfliktøkende. Dessuten er reisekostnadene i mange tilfeller ikke veldig høye.

Fylkesmannen er enig i departementets forslag i saker der det er tvist om reisekostnader skal kunne starte med krav om mekling i forliksrådet. Dette gjelder saker der det er tvist om fordelingen av reisekostnadene og saker der en av partene ikke betaler. Fylkesmannen antar at terskelen for å bringe saken inn for forliksrådet er lavere enn å bringe den inn for retten. Fylkesmannen har mange henvendelser fra foreldre som ønsker bistand til inndrivning av reisekostnader. Dette er et problem for mange foreldre at de ikke får utbetalt penger fra den andre parten. Selv om dette er lovbestemt, har mange enslige forsørgere såpass dårlig økonomi at de finner det vanskelig å refundere utgiften. I mange tilfeller er også bidraget redusert p.g.a. samværsfradrag.

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om at Fylkesmannens avgjørelse om reisekostnader, der det foreligger særlige grunner, gis tvangsgrunnlag. Fylkesmannen mottar få saker etter unntaksbestemmelsen og tror ikke at flere foreldre vil benytte Fylkesmannen i stedet for retten for å få tvangsgrunnlag. I de saker der en avgjørelse av Fylkesmannen vil være til ugunst for en foreldre, vil forelder neppe samtykke til Fylkesmannens behandling av saken. Det skal også mye til for at Fylkesmannen fatter vedtak etter unntaksbestemmelsen.

Etter departementets foreslag skal Fylkesmannen kunne fatte vedtak om at en avtale om reisekostnader skal gis tvangskraft. Etter det Fylkesmannen kjenner til er det få skriftlige

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

avtaler som inngås mellom foreldre om reisekostnader ved samvær. Ettersom det er foreslått at forliksrådet skal bistå foreldre i tvist om reisekostnader, finner Fylkesmannen det unødvendig at Fylkesmannen skal stadfeste avtale om reisekostnader. Forliksråd finnes i alle kommuner og det vil være enkelt og konfliktdempende for foreldre å bringe en sak om reisekostnader inn for denne instansen enn å gå til Fylkesmannen eller retten.

Med hilsen

Gerd Reinsvollsveen
avdelingsdirektør

Ann-Christine Kjos
fung. seksjonssjef

Godkjent og ekspedert i papirform uten underskrift.